

GENERALITAT
VALENCIANA

iseaCV

Aplicació pedagògica de *«Bleu Nocturne» en l'ensenyament elemental de trompeta*

Treball Fi de Grau

Alumne/a: Pablo Mollà Garcia

Director/a del TFG: Juan Sanjuan

Especialitat: Pedagogia

Grau Superior de Música

Curs acadèmic

2025 - 2026

bajo licencia Creative Commons 4.0 EU

Resum

El present Treball de Fi de Grau té com a objecte d'estudi la preparació pedagògica de l'obra «*Bleu Nocturne*» per a trompeta i piano del compositor italià Armando Ghidoni i la seua aplicació en alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta a la Comunitat Valenciana. El treball parteix de la necessitat d'analitzar com una obra del repertori pot convertir-se en una eina didàctica que permeta desenvolupar de manera integrada les competències tècniques, musicals i expressives pròpies de l'últim curs de les Ensenyances Elementals.

Per a aconseguir aquest objectiu, s'analitzen les característiques generals de la composició, la seua estructura formal, els seus elements melòdics i harmònics, així com les exigències tècniques i interpretatives que planteja per a l'alumnat. Paral·lelament, s'estudien els fonaments pedagògics de l'ensenyament dels instruments de vent-metall i la seua relació amb els objectius curriculars establits pel Decret 159/2007 de la Comunitat Valenciana.

A partir d'aquesta anàlisi, es dissenya una proposta didàctica basada en una metodologia progressiva que combina l'audició activa, la identificació de dificultats, el desenvolupament de l'audició interna, la coordinació motriu, el treball de la respiració i de l'articulació, així com la construcció progressiva de la interpretació musical. La proposta es concreta en una seqüència de sis sessions desenvolupada amb una alumna de 4t curs d'Ensenyances Elementals, permetent relacionar la reflexió teòrica amb la pràctica educativa real.

Els resultats obtinguts evidencien que «*Bleu Nocturne*» constitueix un recurs pedagògic especialment adequat per a aquest nivell educatiu, ja que facilita el treball integrat de la qualitat sonora, el control de la respiració, l'afinació, el fraseig, les dinàmiques i l'escolta activa amb acompanyament pianístic. Així mateix, el treball posa de manifest la importància d'una metodologia estructurada i progressiva que afavorisca l'autonomia de l'alumnat i contribueixca al desenvolupament d'una interpretació musical conscient, expressiva i significativa.

Paraules clau: trompeta, pedagogia musical, Ensenyances Elementals, Armando Ghidoni, *Bleu Nocturne*, didàctica instrumental, vent-metall.

Abstract

This Final Degree Project focuses on the pedagogical preparation of «*Bleu Nocturne*» for trumpet and piano by the Italian composer Armando Ghidoni and its application to fourth-year students of Elementary Music Education in the Valencian Community. The study arises from the need to explore how a musical work can be used as an educational resource to develop the technical, musical and expressive skills required at the end of Elementary Music Education.

To achieve this objective, the work analyses the general characteristics of the composition, its formal structure, melodic and harmonic elements, as well as the technical and interpretative demands it places on students. In addition, the pedagogical foundations of brass instrument teaching are examined and related to the curricular objectives established by Decree 159/2007, which regulates Elementary Music Education in the Valencian Community.

Based on this analysis, a didactic proposal is developed using a progressive methodology that combines active listening, identification of technical difficulties, audiation, motor coordination, breathing control, articulation and musical interpretation. The proposal is structured as a sixteen-session teaching sequence implemented with a fourth-year elementary trumpet student, allowing a direct connection between theoretical reflection and educational practice.

The results suggest that «*Bleu Nocturne*» is a particularly suitable pedagogical resource for this educational level, as it enables the integrated development of essential skills such as sound quality, breath control, intonation, phrasing, dynamic contrast and active listening with piano accompaniment. Furthermore, the study highlights the importance of a structured and progressive methodology that promotes student autonomy and contributes to the development of a conscious, expressive and meaningful musical interpretation.

Keywords: trumpet, music pedagogy, Elementary Music Education, Armando Ghidoni, *Bleu Nocturne*, instrumental teaching, brass pedagogy, Valencian Community.

Agraïments

La realització d'aquest Treball de Fi de Grau representa la culminació d'una etapa de formació i aprenentatge que ha anat molt més enllà de l'àmbit acadèmic. Per això, m'agradaria expressar el meu agraïment a totes les persones que, d'una manera o altra, han contribuït a fer possible aquest projecte.

En primer lloc, vull agrair al meu tutor i cootutor l'acompanyament, l'orientació i les aportacions realitzades durant el desenvolupament del treball. Els seus comentaris i suggeriments han contribuït de manera significativa a millorar-ne la qualitat i a aprofundir en la reflexió pedagògica que sustenta aquesta proposta.

També voldria agrair al professorat que ha format part de la meua formació al llarg dels estudis superiors de música. Gràcies a la seua dedicació he pogut ampliar la meua visió de la interpretació, de la pedagogia i del paper que la música exerceix en el desenvolupament de les persones.

Un agraïment especial a l'alumna que ha participat en l'aplicació pràctica d'aquest treball. La seua implicació, esforç i predisposició han sigut fonamentals per a poder portar aquesta proposta més enllà del plantejament teòric i convertir-la en una experiència educativa real. Finalment, vull donar les gràcies a la meua família, amistats i persones pròximes pel seu suport constant durant aquest procés. La seua confiança, paciència i ànim han sigut imprescindibles per a arribar fins aquí.

Aquest treball naix de la meua passió per la música i per l'ensenyament. Espere que represente només el primer pas d'un camí professional dedicat a ajudar altres persones a descobrir, comprendre i gaudir de la música amb la mateixa il·lusió amb què jo continue aprenent-la cada dia.

Índex

1. Introducció.....	1
1.1 Objecte d'estudi i justificació.....	1
1.1.1 Objecte d'estudi.....	1
1.1.2 Justificació.....	2
1.2 Estat de la qüestió.....	5
1.3 Objectius	8
1.3.1 Objectiu general	8
1.3.2 Objectius específics.....	8
1.4 Metodologia d'intervenció a l'aula	9
1.4.1 Fonamentació metodològica	9
1.4.2 Audició global i aproximació inicial a l'obra	10
1.4.3 Lectura inicial i detecció de dificultats	11
1.4.4 Interiorització motriu i auditiva dels passatges tècnics	11
1.4.5 Treball de la columna d'aire i anticipació sonora	11
1.4.6 Consolidació progressiva mitjançant la pràctica lenta.....	13
2. Marc teòric-pedagògic.....	14
2.1 El marc curricular de les Ensenyances Elementals de Música a la Comunitat Valenciana	14
2.2 Fonaments pedagògics en l'ensenyament del vent-metall en nivells elementals.....	16
2.3 Armando Ghidoni i les característiques pedagògiques de «Bleu Nocturne»..	18
3. Anàlisi de l'obra «Bleu Nocturne».....	20
3.1 Característiques generals de l'obra.....	20
3.2 Anàlisi formal	21
3.3 Anàlisi melòdic i harmònic	26
3.4 Anàlisi tècnica i instrumental	27
3.4.1. Registre i emissió sonora.....	27
3.4.2. Respiració i columna d'aire	27

3.4.3. Articulació i coordinació motriu	28
3.4.4. Dinàmiques i qualitat sonora.....	28
3.4.5. Recursos interpretatius	29
3.5 Aspectes expressius i estilístics.....	29
4. Proposta didàctica	31
4.1 Objectius de la proposta didàctica	31
4.2 Fonamentació de la seqüència didàctica.....	32
4.3 Seqüència didàctica proposada	34
4.4 Justificació pedagògica de la seqüència didàctica.....	37
4.5 Avaluació de la proposta didàctica.....	38
4.6 Criteris d'avaluació.....	39
4.6.1. Instruments d'avaluació	40
4.7 Rúbrica d'avaluació	42
4.8 Incorporació dels vídeos d'aplicació pràctica	44
5. Conclusions.....	46
<i>Bibliografia.....</i>	<i>50</i>
<i>Filmografia.....</i>	<i>51</i>
<i>Fonografia.....</i>	<i>51</i>
ÍNDEX DE TAULES I IL·LUSTRACIONS.....	52
Índex de taules.....	52
Índex de il·lustracions.....	52
ANNEX DOCUMENTAL	53
Annex I.....	53

1. Introducció

1.1 Objecte d'estudi i justificació

1.1.1 Objecte d'estudi

L'ensenyament instrumental en les etapes inicials de la formació musical representa un dels moments més importants en la construcció de les competències tècniques, musicals i artístiques de l'alumnat. Durant les Ensenyances Elementals, l'estudiant no sols adquireix els fonaments necessaris per a tocar un instrument, sinó que també desenvolupa hàbits d'estudi, capacitat d'escolta, sensibilitat musical i eines que condicionaran la seua evolució futura com a músic. En aquest context, l'elecció del repertori i de les estratègies metodològiques adquireix una especial rellevància, ja que ambdues constitueixen elements clau per a facilitar un aprenentatge significatiu i progressiu.

El present Treball de Fi de Grau té com a objecte d'estudi la preparació pedagògica de l'obra «*Bleu Nocturne*» per a trompeta i piano del compositor italià Armando Ghidoni, publicada per Éditions Alphonse Leduc (catàleg AL29085), i la seua aplicació en alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta a la Comunitat Valenciana.

L'interès d'aquesta obra radica en el fet que combina una dificultat tècnica adequada al nivell amb una elevada exigència musical i expressiva. Lluny de tractar-se únicament d'una peça destinada al desenvolupament mecànic de l'instrument, «*Bleu Nocturne*» ofereix a l'alumnat l'oportunitat de treballar aspectes essencials com la qualitat sonora, el control de la respiració, l'afinació, el fraseig, les dinàmiques, l'escolta activa i la interpretació musical conscient. Aquesta combinació la converteix en un recurs especialment interessant per a l'últim curs de les Ensenyances Elementals, etapa en què l'alumnat ha de consolidar els aprenentatges adquirits durant els cursos anteriors i preparar-se per a les exigències pròpies de les Ensenyances Professionals.

Aquest treball pretén dissenyar una proposta didàctica fonamentada, coherent i viable sobre com preparar aquesta obra amb alumnat de l'últim curs d'Ensenyances Elementals.

Per a això, es tenen en compte el marc curricular vigent, les característiques tècniques i musicals pròpies del nivell, els principis pedagògics relacionats amb l'ensenyament dels instruments de vent-metall i la realitat de l'aula individual de trompeta.

A més, la proposta parteix d'una experiència pràctica real desenvolupada amb una alumna de 4t curs d'Ensenyances Elementals, fet que permet analitzar no sols les possibilitats teòriques de la metodologia plantejada, sinó també la seua aplicació efectiva en un context educatiu concret. Aquesta aproximació contribueix a establir un pont entre la reflexió pedagògica i la pràctica docent, un aspecte especialment rellevant en la formació dels futurs professors de música.

El focus principal de l'estudi es concreta en la següent pregunta pedagògica:

Com preparar l'obra «Bleu Nocturne» en alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta d'una manera tècnica, musical i metodològicament coherent?

A partir d'aquesta qüestió, el treball analitza les característiques de l'obra, identifica les seues principals possibilitats pedagògiques i desenvolupa una seqüència didàctica orientada a facilitar un aprenentatge progressiu, significatiu i musicalment conscient.

1.1.2 Justificació

L'elecció de «*Bleu Nocturne*» respon al seu elevat potencial educatiu per a l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals. Es tracta d'una obra que combina una dificultat tècnica assequible amb una gran riquesa musical i expressiva, permetent consolidar aprenentatges fonamentals abans de l'accés a les Ensenyances Professionals. El predomini del registre mitjà, les frases àmplies, la necessitat de controlar la respiració, el treball de l'afinació amb piano i l'exigència d'un fraseig musical conscient la converteixen en un recurs especialment adequat per a aquest nivell. A més, el seu llenguatge líric i accessible facilita que l'alumnat desenvolupe una interpretació musical madura, treballant no sols aspectes tècnics sinó també la sensibilitat artística i la capacitat comunicativa pròpies de l'execució instrumental.

1.1.2.1 Justificació curricular

Les Ensenyances Elementals de Música a la Comunitat Valenciana es regulen mitjançant el Decret 159/2007 (Consell de la Generalitat Valenciana, 2007), que estableix els objectius, continguts i criteris d'avaluació d'aquesta etapa educativa. En el cas concret de 4t curs, l'alumnat es troba en una fase de consolidació dels aprenentatges adquirits al llarg dels quatre anys de formació elemental i ha de demostrar una major autonomia en l'estudi i la interpretació instrumental.

Entre els objectius més rellevants d'aquest nivell destaquen el control de la respiració i de l'emissió, la consolidació de l'embocadura, la millora de l'afinació, el desenvolupament d'una sonoritat estable, el control de les dinàmiques, la comprensió del fraseig musical i la capacitat d'interpretar obres amb criteris expressius. Igualment, es fomenta la pràctica amb acompanyament i el desenvolupament de l'escolta activa.

«Bleu Nocturne» permet treballar tots aquests aspectes dins d'un context musical real i significatiu. La peça integra de manera natural els continguts propis del currículum i ofereix una oportunitat excel·lent perquè l'alumnat aplique els coneixements adquirits al llarg de l'etapa en una obra de caràcter artístic i comunicatiu.

1.1.2.2 Justificació tècnica i instrumental

Des del punt de vista tècnic, l'obra presenta característiques especialment adequades per a l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals. El predomini del registre mitjà facilita el desenvolupament d'una emissió estable i una sonoritat homogènia, evitant les dificultats associades als registres extrems.

Les frases llargues exigeixen una correcta gestió de la respiració i de la columna d'aire, mentre que la combinació de diferents articulacions permet treballar la coordinació entre llengua, aire i digitació. Al mateix temps, les variacions dinàmiques presents en la partitura afavoreixen el desenvolupament del control sonor i de la flexibilitat interpretativa.

Aquestes característiques coincideixen plenament amb els principis pedagògics de l'ensenyament dels instruments de vent-metall en nivells elementals, on l'objectiu principal és consolidar els fonaments tècnics que permetran afrontar amb garanties els estudis posteriors.

1.1.2.3 Justificació musical i estilística

Des del punt de vista musical, «*Bleu Nocturne*» ofereix un llenguatge accessible però alhora ric en possibilitats expressives. Armando Ghidoni utilitza melodies àmplies i cantables, harmonies clares i una escriptura que combina influències del llenguatge impressionista amb elements propis del jazz líric.

Aquestes característiques converteixen l'obra en una excel·lent eina per al desenvolupament de la musicalitat de l'alumnat. La peça permet treballar la construcció del fraseig, la direcció de les línies melòdiques, la sensibilitat dinàmica, els canvis agògics i la capacitat de comunicar una intenció artística a través de l'instrument.

A més, la presència de l'acompanyament pianístic afavoreix el desenvolupament de l'escolta activa i de la interpretació conjunta, competències fonamentals en la formació musical de qualsevol instrumentista.

1.1.2.4 Justificació personal i formativa

La realització d'aquest treball respon també a una motivació personal i formativa. Com a estudiant de 4t curs d'Ensenyances Artístiques Superiors de Música, aquest projecte representa una oportunitat per a connectar els coneixements adquirits durant la formació instrumental amb la futura pràctica docent.

L'elaboració d'aquesta proposta ha permès analitzar de manera crítica els processos d'ensenyament-aprenentatge de la trompeta i reflexionar sobre la importància de les decisions metodològiques en el desenvolupament musical de l'alumnat. Igualment, ha facilitat la transformació de l'experiència com a intèrpret en eines pedagògiques aplicables a l'aula.

En definitiva, aquest treball pretén demostrar que la preparació d'una obra no consisteix únicament en l'adquisició de destreses tècniques, sinó en la construcció progressiva d'una experiència musical significativa que permeta a l'alumnat comprendre, interpretar i comunicar la música de manera conscient. Des d'aquesta perspectiva, «Bleu Nocturne» es converteix no sols en l'objecte d'estudi del treball, sinó també en el vehicle a través del qual explorar els processos que intervenen en l'aprenentatge instrumental i en la formació dels futurs músics.

1.2 Estat de la qüestió

La investigació sobre la pedagogia dels instruments de vent-metall ha experimentat un notable desenvolupament durant les darreres dècades, especialment pel que fa als processos d'ensenyament-aprenentatge relacionats amb la respiració, l'embocadura, la producció sonora i la construcció de la interpretació musical. En aquest àmbit, nombrosos autors coincideixen a assenyalar que la formació de l'instrumentista no ha de limitar-se a l'adquisició d'habilitats mecàniques, sinó que ha d'integrar de manera equilibrada els aspectes tècnics, musicals, auditius i expressius (Farkas, 1962; Hickman, 2006).

Des de la pedagogia específica de la trompeta, Philip Farkas (1962) estableix que el desenvolupament d'una embocadura estable, una correcta gestió de la respiració i la recerca constant d'una sonoritat de qualitat constitueixen els pilars fonamentals sobre els quals es construeix tota la tècnica instrumental. En la mateixa línia, Hickman (2006) defensa una concepció global de l'ensenyament de la trompeta, en la qual la tècnica deixa de ser una finalitat en si mateixa per convertir-se en una eina al servei de la interpretació musical.

Aquesta visió és compartida per diferents corrents de la pedagogia musical contemporània. Gordon (1997), a través del concepte d'audició, posa de manifest la necessitat que l'alumnat siga capaç d'escoltar i comprendre internament la música abans de produir-la amb l'instrument. Segons aquest autor, la qualitat de la interpretació depèn en gran mesura de la capacitat d'anticipar mentalment el resultat sonor, establint una relació directa entre l'escolta, la lectura i l'execució musical. Per la seua banda, Swanwick (1999) defensa que l'educació musical ha d'afavorir experiències significatives que

permeten desenvolupar la sensibilitat artística, la comprensió del llenguatge musical i la capacitat expressiva de l'alumnat.

Pel que fa a la investigació sobre l'ensenyament dels instruments de vent-metall en nivells elementals, la bibliografia se centra principalment en aspectes relacionats amb la respiració, la qualitat sonora, l'articulació, la coordinació motriu i la consolidació progressiva de la tècnica instrumental (Farkas, 1962; Hickman, 2006).

Aquestes aportacions ofereixen una sòlida base metodològica per a l'ensenyament de la trompeta, però són menys freqüents els estudis que analitzen obres concretes del repertori des d'una perspectiva pedagògica, identificant les seues possibilitats educatives i la manera d'integrar-les dins del currículum dels conservatoris.

En relació amb el repertori destinat a l'alumnat de trompeta, diversos compositors contemporanis han elaborat obres concebudes amb una clara finalitat didàctica, combinant dificultats tècniques progressives amb un llenguatge musical atractiu. Entre aquests autors destaca Armando Ghidoni, la producció del qual és àmpliament utilitzada en conservatoris i escoles de música per la seua capacitat d'integrar l'aprenentatge tècnic amb el desenvolupament de la musicalitat. Les seues composicions apareixen habitualment en programacions docents, repertoris recomanats i proves d'accés, especialment en els nivells elemental i professional.

Concretament, «*Bleu Nocturne*» és una obra present en el repertori habitual de nombrosos centres d'ensenyament musical gràcies al seu equilibri entre accessibilitat tècnica i exigència interpretativa. La peça permet treballar continguts com el control de la respiració, la qualitat sonora, el fraseig, les dinàmiques, l'afinació i la interpretació amb acompanyament pianístic dins d'un context musical coherent i motivador. No obstant això, després de revisar la bibliografia especialitzada i la documentació disponible, no s'han localitzat investigacions específiques que estudien aquesta obra des d'una perspectiva pedagògica ni treballs que analitzen de manera sistemàtica la seua aplicació en alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta.

Aquesta absència posa de manifest una mancança en la literatura existent. Encara que els principis generals sobre la didàctica de la trompeta estan àmpliament desenvolupats, continua sent escassa la investigació centrada en l'anàlisi pedagògica d'obres concretes del repertori i en la seua connexió amb els objectius curriculars dels diferents nivells educatius. Aquesta situació justifica l'interés del present Treball de Fi de Grau.

En aquest context, el present estudi se situa en la intersecció entre la investigació pedagògica i l'anàlisi musical aplicada. El seu propòsit és analitzar «*Bleu Nocturne*» des d'una doble perspectiva: d'una banda, identificant els recursos musicals i tècnics que caracteritzen l'obra; i, de l'altra, elaborant una proposta didàctica fonamentada que permeti utilitzar-la com a eina per al desenvolupament de les competències pròpies de l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta. D'aquesta manera, el treball pretén contribuir a ampliar els estudis existents sobre la relació entre repertori i pedagogia instrumental, oferint una proposta aplicable a la pràctica docent dels conservatoris.

1.3 Objectius

1.3.1 Objectiu general

Dissenyar una proposta pedagògica per a la preparació i interpretació de l'obra «*Bleu Nocturne*» d'Armando Ghidoni en l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta, establint una seqüència d'aprenentatge coherent que permeta desenvolupar les competències tècniques, musicals i expressives necessàries per a la seua interpretació, integrant els continguts curriculars propis de l'etapa amb una metodologia adaptada a les característiques de l'alumnat.

1.3.2 Objectius específics

- Analitzar les característiques musicals, estilístiques i tècniques de l'obra «*Bleu Nocturne*».
- Identificar els aprenentatges que aquesta obra pot afavorir en el context de l'ensenyament elemental de la trompeta.
- Justificar la idoneïtat pedagògica de l'obra per a l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals.
- Establir estratègies didàctiques per al treball de la respiració, l'emissió, l'afinació, el fraseig i les dinàmiques.
- Elaborar una proposta didàctica progressiva que facilite l'assoliment dels objectius interpretatius de l'obra.
- Relacionar el repertori amb el currículum vigent i amb les necessitats reals de l'aula individual d'instrument.

1.4 Metodologia d'intervenció a l'aula

1.4.1 Fonamentació metodològica

La proposta didàctica es fonamenta en els principis metodològics establits per a les Ensenyances Elementals de Música, on l'aprenentatge instrumental ha de partir de l'experiència directa amb el repertori i promoure una participació activa de l'alumnat en la construcció del seu propi aprenentatge. Des d'aquesta perspectiva, l'alumne no es limita a reproduir instruccions tècniques o a repetir moviments mecànics, sinó que participa activament en un procés de descobriment i comprensió que combina escolta, reflexió, experimentació i resolució de problemes interpretatius.

Aquest plantejament respon a una concepció constructivista de l'aprenentatge musical, segons la qual els coneixements es construeixen progressivament a partir de les experiències prèvies de l'alumnat. Així, el professor assumeix el paper de guia del procés, proposant situacions d'aprenentatge que permeten a l'estudiant comprendre el perquè de cada dificultat i desenvolupar estratègies pròpies per a superar-la. D'aquesta manera, es fomenta l'autonomia, la capacitat d'autoregulació i la reflexió crítica sobre la pròpia pràctica instrumental.

A més, aquesta metodologia posa especial èmfasi en la relació existent entre la tècnica i la musicalitat. Tradicionalment, l'ensenyament dels instruments de vent-metall ha tendit en ocasions a separar el treball tècnic del treball musical. No obstant això, la proposta presentada parteix de la idea que tots dos aspectes han de desenvolupar-se de manera integrada. Per aquest motiu, cada exercici tècnic utilitzat durant el procés de preparació de l'obra es vincula directament amb una finalitat musical concreta, de manera que l'alumnat comprén que la tècnica constitueix una eina al servei de l'expressió artística.

La metodologia combina l'aprenentatge global de l'obra amb el treball analític dels seus elements tècnics i musicals. D'aquesta manera, es facilita que l'alumnat compregui el significat musical de la peça abans d'abordar-ne l'estudi detallat, afavorint una interpretació més conscient i significativa. El procés d'ensenyament-aprenentatge es desenvolupa de manera progressiva, adaptant-se a les necessitats individuals de l'alumne i respectant el ritme natural d'assimilació dels continguts.

Aquesta progressió resulta especialment important en l'últim curs de les Ensenyances Elementals, ja que l'alumnat es troba en una etapa de consolidació dels aprenentatges adquirits durant els cursos anteriors. Per aquest motiu, la proposta no se centra exclusivament en l'assoliment d'un resultat final, sinó també en el desenvolupament d'hàbits d'estudi eficaços que puguin ser transferits a futures obres i contextos d'aprenentatge.

Per a la preparació de «*Bleu Nocturne*», es va seguir una seqüència de treball basada en l'escolta activa, la identificació de dificultats, la pràctica segmentada i la consolidació progressiva dels passatges més exigents. Aquesta seqüència es descriu a continuació i constitueix l'eix metodològic de la proposta.

1.4.2 Audició global i aproximació inicial a l'obra

El primer contacte amb «*Bleu Nocturne*» es realitza mitjançant l'escolta completa de l'obra amb el suport de l'enregistrament i la partitura. Aquesta fase pretén desenvolupar una imatge auditiva global de la peça, familiaritzar l'alumnat amb el seu caràcter musical i afavorir la comprensió de l'estructura general abans d'iniciar-ne la interpretació.

L'audició permet que l'alumne construeixi una representació mental del resultat sonor que es pretén aconseguir. Aquesta imatge sonora actuarà posteriorment com a referència durant tot el procés d'estudi, facilitant la presa de decisions interpretatives i el desenvolupament de l'audició interna.

1.4.3 Lectura inicial i detecció de dificultats

Després de l'audició, es realitza una primera interpretació completa de l'obra. Aquesta lectura inicial té una funció diagnòstica, ja que permet identificar els passatges que presenten majors dificultats tècniques, rítmiques, melòdiques o interpretatives. La informació obtinguda orienta la planificació posterior del treball específic.

Aquesta fase afavoreix també el desenvolupament de l'autonomia de l'alumnat, ja que l'estudiant participa activament en la identificació dels problemes i en la comprensió de les seues causes, adquirint eines per a analitzar futures obres de manera independent.

1.4.4 Interiorització motriu i auditiva dels passatges tècnics

Una vegada identificades les dificultats, s'inicia un treball específic destinat a consolidar la coordinació entre lectura, digitació i audició interna. Per a això, es practiquen els fragments problemàtics cantant les notes mentre es realitza simultàniament la digitació corresponent sobre la trompeta.

Aquesta estratègia afavoreix la connexió entre el pensament musical i el gest instrumental, reforçant la memòria auditiva i motriu. A més, permet reduir temporalment la complexitat de la tasca en eliminar la producció sonora, facilitant que l'alumnat centre la seua atenció en la comprensió dels moviments i de les relacions entre les notes.

1.4.5 Treball de la columna d'aire i anticipació sonora

Paral·lelament al treball de digitació i lectura, es desenvolupen activitats orientades a la consciència respiratòria, la planificació de l'emissió i el control de l'articulació. En els instruments de vent-metall, la qualitat de la interpretació depén en gran manera de la coordinació entre el flux d'aire, l'acció de la llengua i el moviment dels dits. Per aquest motiu, resulta necessari aïllar temporalment aquests elements per a facilitar-ne l'aprenentatge i posterior integració.

Una de les activitats utilitzades consisteix a realitzar els passatges emprant únicament el flux d'aire i la digitació corresponent, sense producció sonora. Aquest exercici permet a l'alumnat prendre consciència de la direcció de la frase musical, anticipar els punts de respiració i comprendre la quantitat d'aire necessària per a mantindre la continuïtat sonora. D'aquesta manera, es fomenta una concepció més global de la frase i s'evita que l'atenció es concentre exclusivament en la successió de notes individuals.

A més, aquest treball es complementa amb la pràctica lenta dels fragments que presenten dificultats tècniques o interpretatives. La reducció del tempo facilita l'observació detallada dels moviments i permet consolidar la coordinació entre respiració, digitació i articulació. Durant aquest procés, es presta una atenció especial als diferents tipus d'articulació presents en l'obra, diferenciant clarament els passatges lligats dels picats o articulats.

En els fragments en *legato*, l'alumnat treballa la continuïtat del flux d'aire i la connexió entre les notes, buscant una línia melòdica homogènia i expressiva. Per contra, en els passatges articulats, es posa l'accent en la precisió de l'acció de la llengua, la claredat dels atacs i la regularitat rítmica. Quan apareixen seqüències de notes amb la mateixa articulació, es practiquen de manera repetida i a velocitat reduïda fins que el gest esdevé natural i eficient.

Aquest treball específic permet que l'alumnat interioritze els moviments necessaris abans d'afrontar-los a la velocitat definitiva de l'obra. A més, afavoreix una major consciència dels mecanismes implicats en la producció sonora i contribueix a desenvolupar una interpretació més segura, precisa i musical. Una vegada consolidats aquests aspectes de forma aïllada, s'integren progressivament dins del context global de la peça, mantenint sempre la relació entre la tècnica instrumental i la intenció musical.

1.4.6 Consolidació progressiva mitjançant la pràctica lenta

Finalment, els passatges treballats s'interpreten a velocitats reduïdes, prioritzant la precisió tècnica, la qualitat sonora i la fluïdesa musical. Una vegada consolidats aquests aspectes, la velocitat augmenta gradualment fins a assolir el tempo indicat pel compositor.

La pràctica lenta permet detectar errors abans que es convertisquen en hàbits difícils de corregir i facilita la construcció de moviments eficients i estables. Al mateix temps, afavoreix una major consciència del fraseig, de les dinàmiques i de la direcció musical de cada fragment.

Aquest procediment permet construir automatismes sòlids i transferibles a futures situacions d'aprenentatge. Com a resultat, l'alumnat no sols aconsegueix interpretar correctament «*Bleu Nocturne*», sinó que adquireix eines metodològiques que podrà aplicar en l'estudi de noves obres al llarg de la seua formació musical.

2. Marc teòric-pedagògic

2.1 El marc curricular de les Ensenyances Elementals de Música a la Comunitat Valenciana

Les Ensenyances Elementals de Música constitueixen la primera etapa de la formació musical reglada i tenen com a finalitat proporcionar a l'alumnat una base sòlida que permeta el desenvolupament de les seues capacitats artístiques, tècniques i expressives. A la Comunitat Valenciana, aquestes ensenyances es regulen mitjançant el Decret 159/2007, de 21 de setembre, del Consell, pel qual s'estableix el currículum de les Ensenyances Elementals de Música i es regula l'accés a aquestes. Aquest marc normatiu defineix els objectius generals, els continguts i els criteris d'avaluació que han de guiar el procés d'ensenyament-aprenentatge durant els quatre cursos que conformen l'etapa.

L'ensenyament instrumental en aquestes etapes no es limita a l'adquisició de destreses tècniques, sinó que pretén afavorir una formació integral de l'alumnat a través de la música. En aquest sentit, el currículum destaca la importància del desenvolupament de la sensibilitat artística, de la capacitat d'escolta, de la memòria musical, de la creativitat i de l'autonomia en l'estudi. Així mateix, es considera fonamental que l'alumnat adquireisca hàbits de treball eficaços i una actitud crítica davant de la interpretació musical.

Al llarg dels quatre cursos de les Ensenyances Elementals, l'aprenentatge de l'instrument es planteja de manera progressiva. Durant els primers cursos, l'atenció se centra principalment en la construcció dels fonaments tècnics bàsics: postura corporal, respiració, emissió del so, lectura musical i coordinació motora. Progressivament, aquests continguts es complementen amb altres de major complexitat relacionats amb la interpretació, l'expressivitat i la comprensió del discurs musical.

En el cas concret de 4t curs, l'alumnat es troba en una fase de consolidació dels aprenentatges adquirits al llarg de l'etapa. Es tracta d'un moment especialment rellevant, ja que constitueix el pas previ a l'accés a les Ensenyances Professionals. Per aquest motiu, el currículum estableix la necessitat que l'estudiant desenvolupe un major grau

d'autonomia i siga capaç d'integrar simultàniament els diferents aspectes que intervenen en la interpretació instrumental.

Entre els objectius propis d'aquest nivell destaquen la consolidació del control respiratori, la millora de la qualitat sonora, el desenvolupament de l'afinació, el domini progressiu dels diferents registres de l'instrument, l'ampliació dels recursos expressius i la comprensió del fraseig musical. A més, es fomenta la interpretació d'obres de diferents estils i èpoques, així com la pràctica amb acompanyament, amb l'objectiu de desenvolupar l'escolta activa i la capacitat d'integració dins d'un conjunt musical.

Dins d'aquest context curricular, l'obra «*Bleu Nocturne*» d'Armando Ghidoni presenta un elevat interès pedagògic. La seua escriptura se situa majoritàriament en el registre mitjà de la trompeta, la qual cosa permet que l'alumnat treballi la qualitat del so i l'estabilitat de l'embocadura sense les dificultats afegides que comporten els registres extrems. Al mateix temps, les frases llargues i de caràcter cantabile exigeixen una adequada gestió de la respiració i una planificació conscient de la columna d'aire.

La peça també afavoreix el desenvolupament de l'expressivitat musical. Les seues indicacions dinàmiques, el caràcter líric de la melodia i la necessitat de construir frases amb sentit musical converteixen la interpretació en una experiència que va més enllà de la mera execució tècnica. L'alumnat ha d'aprendre a escoltar, a prendre decisions interpretatives i a comprendre la funció expressiva de cada element musical.

A més, el fet de tractar-se d'una obra per a trompeta i piano permet treballar aspectes especialment importants en el final de les Ensenyances Elementals, com ara l'escolta de l'acompanyament, l'ajust de l'afinació i la coordinació amb altres músics. Tot això contribueix al desenvolupament d'una interpretació més madura i completa, coherent amb els objectius curriculars establits per a aquesta etapa educativa.

Per tant, la selecció de «*Bleu Nocturne*» no respon únicament a criteris musicals o estètics, sinó que es troba directament vinculada als objectius formatius definits pel currículum de les Ensenyances Elementals de Música. L'obra ofereix un context real i motivador per a consolidar les competències que l'alumnat ha desenvolupat durant l'etapa i facilita la transició cap a estudis de major exigència tècnica i artística.

2.2 Fonaments pedagògics en l'ensenyament del vent-metall en nivells elementals

L'ensenyament dels instruments de vent-metall en els nivells elementals es fonamenta en una sèrie de principis pedagògics orientats a desenvolupar de manera equilibrada les capacitats tècniques, musicals i expressives de l'alumnat. La pedagogia contemporània dels instruments de vent considera que l'aprenentatge instrumental no pot entendre's com una simple adquisició d'habilitats mecàniques, sinó com un procés global en el qual intervenen factors físics, cognitius, auditius i emocionals.

Un dels pilars fonamentals és el desenvolupament de la respiració. En els instruments de vent-metall, l'aire constitueix la principal font d'energia sonora i, per tant, la qualitat de la interpretació depèn en gran mesura de la seua correcta gestió. Durant les etapes inicials de formació, l'alumnat ha d'aprendre a respirar de manera natural, a controlar el flux d'aire i a distribuir-lo adequadament al llarg de les frases musicals. Aquest procés requereix una pràctica progressiva i conscient, orientada a establir hàbits tècnics saludables.

Un altre aspecte essencial és el desenvolupament de l'embocadura. Aquesta constitueix el mecanisme que permet transformar el flux d'aire en vibració sonora i influeix directament en l'afinació, el timbre, la flexibilitat i la resistència de l'instrumentista. En nivells elementals, resulta prioritari consolidar una embocadura estable i equilibrada que facilite una emissió lliure de tensions i permeta construir una sonoritat homogènia en tot el registre habitual de l'instrument.

La producció d'un so de qualitat representa igualment un objectiu central en l'ensenyament de la trompeta. Tradicionalment, nombrosos pedagogs han defensat que la bellesa sonora ha de constituir una prioritat des dels primers anys d'aprenentatge. Per aquest motiu, les activitats didàctiques han d'afavorir constantment l'escolta crítica i la presa de consciència sobre el propi so, promovent una interpretació basada en la musicalitat i no exclusivament en l'execució tècnica.

La formació auditiva ocupa també un lloc destacat dins de la pedagogia del vent-metall. La capacitat d'escoltar internament abans de tocar, identificar desafinacions i comprendre

les relacions entre els sons constitueix una habilitat indispensable per al desenvolupament musical. En aquest sentit, la pràctica del cant, la reproducció auditiva de melodies i l'escolta activa formen part habitual dels processos d'aprenentatge instrumental.

Juntament amb els aspectes auditius, la coordinació motora adquireix una gran importància. L'alumnat ha d'aprendre a sincronitzar respiració, articulació, digitació i audició interna en una única acció musical. Per aquest motiu, moltes metodologies recomanen descompondre temporalment les dificultats en elements més senzills abans d'integrar-los novament dins de la interpretació completa.

Un altre principi pedagògic àmpliament acceptat és la necessitat d'utilitzar la pràctica lenta com a eina d'aprenentatge. L'estudi a velocitats reduïdes permet desenvolupar la precisió tècnica, afavorir la consciència corporal i evitar la consolidació d'errors. A mesura que els moviments esdevenen més eficients i automatitzats, la velocitat pot augmentar gradualment sense comprometre la qualitat interpretativa.

Finalment, la pedagogia actual defensa que la tècnica ha d'estar sempre al servei de la música. L'objectiu final de l'aprenentatge instrumental no és simplement tocar les notes correctes, sinó comunicar una idea artística. Per això, des dels primers nivells és necessari integrar aspectes com el fraseig, les dinàmiques, el caràcter i l'expressivitat dins del treball tècnic quotidià.

Aquests principis pedagògics es troben plenament representats en l'estudi de «*Bleu Nocturne*». L'obra exigeix un ús conscient de la respiració, una sonoritat càlida i homogènia, una afinació precisa, una escolta activa del piano i una construcció expressiva de les frases musicals. Per aquest motiu, constitueix un recurs especialment adequat per a aplicar els fonaments de la pedagogia del vent-metall en l'últim curs de les Ensenyances Elementals.

La seua producció pedagògica destaca per presentar dificultats progressives i adaptades als diferents nivells d'aprenentatge. A diferència d'altres composicions concebudes principalment des d'una perspectiva virtuosa, Ghidoni acostuma a prioritzar la musicalitat, la qualitat sonora i la comprensió del discurs musical. Aquesta característica converteix moltes de les seues obres en recursos especialment útils per a l'ensenyament instrumental,

ja que permeten treballar continguts tècnics sense perdre de vista la dimensió artística de la interpretació.

Dins d'aquest repertori educatiu destaca «*Bleu Nocturne*», una obra per a trompeta i piano publicada per Éditions Alphonse Leduc. Es tracta d'una composició de caràcter líric i expressiu que presenta influències del jazz melòdic i d'un llenguatge harmònic pròxim a l'impressionisme. La seua escriptura combina senzillesa aparent amb una notable exigència musical, fet que la converteix en una peça especialment interessant per a l'alumnat que finalitza les Ensenyances Elementals.

Des del punt de vista tècnic, «*Bleu Nocturne*» presenta una dificultat moderada i adequada al nivell de 4t curs. L'obra es desenvolupa principalment en el registre mitjà de la trompeta, evitant extensions extremes que poden generar tensions innecessàries en alumnat encara en procés de consolidació tècnica. Aquesta característica permet centrar el treball pedagògic en aspectes fonamentals com la qualitat del so, l'estabilitat de l'embocadura, la flexibilitat i el control de l'aire.

Una altra de les seues aportacions pedagògiques és la presència de frases llargues que exigeixen una gestió conscient de la respiració. L'alumnat ha d'aprendre a planificar els punts de presa d'aire, distribuir adequadament la columna d'aire i mantenir la continuïtat sonora al llarg de tota la frase musical. Aquest aspecte connecta directament amb un dels objectius principals de les Ensenyances Elementals: desenvolupar una respiració eficient al servei de la interpretació.

2.3 Armando Ghidoni i les característiques pedagògiques de «*Bleu Nocturne*»

Armando Ghidoni (1959) és un compositor, director i pedagog italià reconegut especialment per la seua producció destinada a l'àmbit educatiu i als instruments de vent. Una part important de la seua obra està orientada a estudiants de conservatori i escoles de música, fet que explica la presència habitual de les seues composicions en els programes formatius de trompeta, trombó, trompa i altres instruments de vent. Les seues obres es caracteritzen per combinar una escriptura accessible amb un elevat valor musical,

permetent que l'alumnat treballi aspectes tècnics i interpretatius dins d'un context artístic atractiu i motivador.

L'obra també afavoreix el desenvolupament del fraseig musical. Les melodies presenten una clara direccionalitat i exigeixen que l'interpret compregui les relacions entre tensió i repòs, així com la funció expressiva de les dinàmiques. Per aquest motiu, la interpretació de «Bleu Nocturne» requereix anar més enllà de la lectura correcta de les notes, promovent una actitud reflexiva davant del text musical.

Des del punt de vista de l'articulació, la peça combina passatges lligats amb altres que requereixen una articulació més definida. Aquesta varietat permet treballar diferents maneres d'emissió i ajuda l'alumnat a comprendre que cada tipus d'articulació contribueix a la construcció del discurs musical. Igualment, les dinàmiques contrastades presents en l'obra faciliten el desenvolupament del control sonor i de la capacitat expressiva.

La relació entre la trompeta i el piano constitueix un altre element de gran valor pedagògic. L'acompanyament no actua únicament com a suport harmònic, sinó que participa activament en la construcció del discurs musical. Aquesta circumstància obliga l'alumnat a desenvolupar una escolta activa, ajustar l'afinació i coordinar-se amb un altre interpret, competències especialment rellevants en l'últim curs de les Ensenyances Elementals.

Per tot això, «Bleu Nocturne» pot considerar-se una obra especialment adequada per a l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta. La seua combinació equilibrada entre accessibilitat tècnica i exigència musical permet consolidar competències fonamentals de l'etapa, alhora que introdueix l'alumnat en formes d'interpretació més madures i expressives. Així, la peça es converteix en una eina pedagògica de gran valor per a preparar la transició cap a les Ensenyances Professionals de Música.

3. Anàlisi de l'obra «*Bleu Nocturne*»

3.1 Característiques generals de l'obra

«*Bleu Nocturne*» és una obra composta per Armando Ghidoni per a trompeta en Sib (o Do) i piano, publicada per Éditions Alphonse Leduc. Es tracta d'una peça de nivell elemental-avançat o inici de nivell professional, concebuda amb una clara finalitat pedagògica, però sense renunciar a la qualitat musical i expressiva pròpia del repertori de concert.

L'obra presenta un caràcter marcadament líric i evocador, tal com suggereix el seu títol. La paraula *Nocturne* remet a la tradició dels nocturns romàntics, caracteritzats per melodies cantables, atmosferes íntimes i una especial atenció a l'expressivitat. En el cas de Ghidoni, aquesta influència es combina amb recursos harmònics i melòdics contemporanis, així com amb subtils evocacions del jazz melòdic, que aporten color i originalitat al discurs musical.

La duració aproximada de la peça se situa entre els tres i els quatre minuts, la qual cosa la converteix en una obra adequada per al treball dins de les Ensenyances Elementals. La seua extensió permet abordar objectius tècnics i interpretatius significatius sense generar una sobrecàrrega excessiva per a l'alumnat. Al llarg de la composició predomina el registre mitjà de la trompeta, amb escasses incursions en zones més extremes, fet que afavoreix el control de l'emissió i la qualitat sonora.

Des del punt de vista pedagògic, l'obra destaca per la combinació equilibrada de dificultats tècniques i exigències musicals. Les frases àmplies, les variacions dinàmiques, els canvis agògics i la necessitat d'interacció amb el piano ofereixen nombroses oportunitats per al desenvolupament de competències pròpies de l'últim curs de les Ensenyances Elementals.

3.2 Anàlisi formal

L'anàlisi formal s'ha realitzat a partir de l'estudi directe de la partitura, atenent l'organització del discurs musical, les indicacions expressives i la distribució del material temàtic, entenent l'anàlisi com una eina per comprendre l'estructura i la coherència interna de l'obra (Cook, 2013). Des del punt de vista formal, «Bleu Nocturne» presenta una estructura clara i equilibrada, organitzada en quatre grans seccions diferenciades per canvis de caràcter, escriptura, dinàmica i funció musical. A partir de l'anàlisi de la partitura s'identifiquen una exposició inicial del tema principal, una secció de contrast i desenvolupament, una cadència lliure per al solista i una reexposició final del material inicial.

L'esquema formal de l'obra és el següent:

A (compassos 1-15) – B (compassos 16-28) – Cadència ad libitum – A' (compassos 32-47).

Aquesta organització proporciona un discurs musical coherent, en el qual el compositor alterna moments de gran lirisme amb passatges de major virtuosisme, abans de recuperar el material inicial per concloure l'obra.

TROMPETTE en Sib

BLEU NOCTURNE

Armando GHIDONI

Adagio ♩ = 66

3

cantabile

p

8

mf

f

diminuendo

12

pp

3

Il·lustració 1. Secció A (compassos 1-15) Font: Ghidoni (1996).

La primera secció constitueix l'exposició del tema principal de l'obra. Comença amb la indicació Adagio ($\text{♩} = 66$) i el caràcter cantabile, elements que orienten la interpretació cap a una sonoritat expressiva, reposada i eminentment lírica.

La melodia es desenvolupa principalment mitjançant moviments conjunts i frases àmplies, reforçades per nombrosos arcs de fraseig que afavoreixen una interpretació contínua i cantada. Les dinàmiques evolucionen progressivament des del piano inicial fins al forte central, per tornar posteriorment a una intensitat més reduïda mitjançant un diminuendo, finalitzant la secció en pianissimo.

Des del punt de vista formal, aquesta secció té una funció clarament expositiva, ja que presenta el material temàtic principal sobre el qual es construirà la resta de l'obra i estableix el seu caràcter expressiu.

Des del punt de vista pedagògic, aquesta primera secció constitueix un excel·lent punt de partida per al treball de la respiració, la qualitat sonora i la construcció del fraseig musical. Les frases àmplies i el tempo reposat permeten a l'alumnat centrar l'atenció en la continuïtat de la columna d'aire, la regularitat de l'emissió i la direcció de la línia melòdica, aspectes fonamentals en l'últim curs de les Ensenyances Elementals. Així mateix, les variacions dinàmiques presents en aquesta secció afavoreixen el desenvolupament del control sonor i de l'expressivitat, competències essencials abans de l'accés a les Ensenyances Professionals.

Il·lustració 2. Secció B (compassos 16-28) Font: Ghidoni (1996).

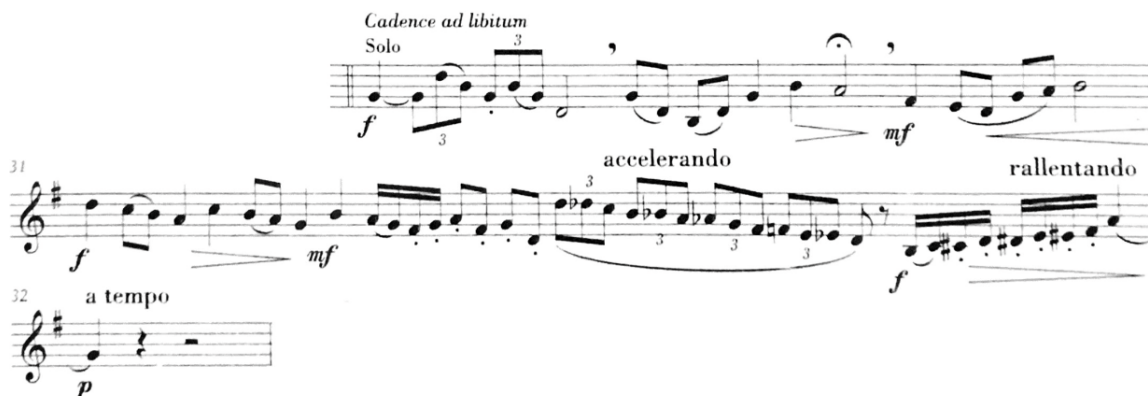
La segona secció introdueix un contrast evident respecte al caràcter inicial. Sense abandonar completament el lirisme, la melodia presenta una escriptura considerablement més activa, amb una major presència de semicorxeres, salts melòdics i un discurs més fluid.

L'aparició de la indicació *grazioso* aporta una nova qualitat expressiva, mentre que les successives indicacions de *crescendo* condueixen progressivament cap a un augment de la tensió musical. La dinàmica evoluciona des del piano fins al forte, reforçant aquest procés de creixement.

Formalment, aquesta secció exerceix la funció de desenvolupament o episodi de contrast, incrementant tant la intensitat expressiva com l'exigència tècnica abans d'arribar al moment culminant de l'obra.

Des d'una perspectiva pedagògica, aquesta secció introdueix noves dificultats que permeten consolidar habilitats tècniques adquirides en cursos anteriors. La major presència de moviment melòdic, els canvis dinàmics i l'augment progressiu de la tensió musical exigeixen una millor coordinació entre respiració, articulació i digitació. A més, el contrast respecte a la primera secció ofereix a l'alumnat l'oportunitat de comprendre

com els recursos tècnics es posen al servei de la construcció del discurs musical i de la diferenciació del caràcter interpretatiu.

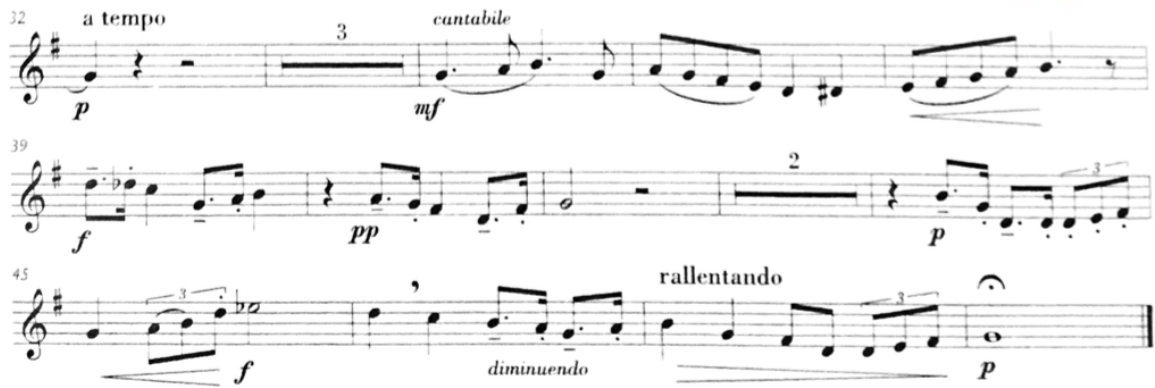

Il·lustració 3. *Cadència ad libitum* Font: Ghidoni (1996).

Després del compàs 28 apareix una Cadence ad libitum destinada exclusivament al solista. Aquesta secció interromp temporalment el discurs regular de l'obra i ofereix a l'interpret una major llibertat expressiva. La partitura incorpora indicacions com *accelerando*, *rallentando* i nombrosos grups irregulars, recursos que contribueixen a augmentar la sensació d'espontaneïtat i virtuosisme.

Des del punt de vista formal, la cadència constitueix el punt de màxima tensió de l'obra. La seua funció principal és actuar com a element de transició entre la secció central i la reexposició del tema principal, alhora que permet al solista mostrar les seues capacitats tècniques i expressives.

Des del punt de vista didàctic, la cadència representa una oportunitat per a treballar la llibertat interpretativa i la maduresa musical de l'alumnat. Encara que manté una exigència tècnica superior a la resta de l'obra, aquesta secció permet desenvolupar la gestió dels canvis agògics, el control de la respiració en frases irregulars i la capacitat de comunicar musicalment sense la rigidesa del pols constant. Per aquest motiu, constitueix un recurs especialment útil per introduir l'alumnat en una interpretació més autònoma i expressiva.

Il·lustració 4. Secció A' (compassos 32-47) Font: Ghidoni (1996).

Després de la indicació a tempo, l'obra recupera el tempo i el caràcter inicials, iniciant una reexposició del material temàtic presentat al començament.

La indicació cantabile reapareix, juntament amb un discurs melòdic més reposat i frases àmplies similars a les de la primera secció. No obstant això, aquesta reaparició no és una còpia literal, sinó una versió modificada que condueix progressivament cap al final de l'obra.

Les darreres frases incorporen un rallentando, un diminuendo i una conclusió en piano, recursos que reforcen la sensació de calma i proporcionen un tancament coherent amb el caràcter nocturn i introspectiu suggerit pel títol de la composició. Formalment, aquesta última secció compleix la funció de reexposició i conclusió, recuperant el material inicial i aportant unitat a tota l'obra.

Pedagògicament, aquesta reexposició permet comprovar si l'alumnat ha sigut capaç d'integrar els aprenentatges desenvolupats al llarg de l'obra. El retorn del material inicial ofereix la possibilitat de comparar la interpretació amb la de la primera secció, observant una major maduresa en el control del so, el fraseig, les dinàmiques i la intenció musical. D'aquesta manera, aquesta última secció no sols compleix una funció de tancament formal, sinó que també actua com un espai de consolidació dels aprenentatges assolits durant tot el procés d'estudi de l'obra.

3.3 Anàlisi melòdic i harmònic

La melodia constitueix l'element vertebrador de «*Bleu Nocturne*». Al llarg de tota l'obra, Ghidoni desenvolupa un discurs basat en frases àmplies, de caràcter cantabile, que exigeixen una interpretació contínua i una especial atenció al fraseig. Predominen els moviments conjunts, encara que apareixen també alguns salts melòdics puntuals que aporten varietat al discurs sense incrementar excessivament la dificultat tècnica. Aquesta concepció de la melodia com a principal vehicle de l'expressió musical resulta especialment rellevant en l'aprenentatge instrumental, ja que afavoreix el desenvolupament del fraseig i de la musicalitat (Swanwick, 1999).

Des del punt de vista melòdic, l'obra presenta diversos motius que reapareixen al llarg de la composició, especialment entre la secció inicial i la reexposició final. Aquest recurs contribueix a reforçar la unitat formal de l'obra i facilita que l'alumnat identifique les relacions existents entre les diferents seccions. La repetició i transformació d'aquests motius afavoreix també la memorització i la comprensió del discurs musical.

Pel que fa a l'organització tonal, la composició es manté dins d'un llenguatge clar i estable, propi d'una obra concebuda amb una finalitat pedagògica. Encara que al llarg de la peça apareixen variacions del color harmònic que contribueixen a generar contrast i tensió expressiva, aquestes no dificulten la percepció global del centre tonal ni la comprensió del discurs musical per part de l'alumnat.

L'acompanyament pianístic no es limita a proporcionar un suport harmònic, sinó que participa activament en la construcció del discurs musical de l'obra. Més enllà del suport harmònic, estableix un diàleg constant amb la trompeta, reforçant les direccions del fraseig, les tensions dinàmiques i els moments de repòs. Aquesta relació exigeix una escolta activa i una coordinació permanent entre els dos intèrprets, aspectes especialment rellevants des del punt de vista pedagògic.

3.4 Anàlisi tècnica i instrumental

Des del punt de vista tècnic, «Bleu Nocturne» presenta unes exigències plenament compatibles amb els objectius de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta. L'obra permet treballar de manera integrada aspectes fonamentals de la tècnica trompetística, com la respiració, la qualitat sonora, l'articulació, el control de les dinàmiques i els recursos interpretatius. Aquesta combinació converteix la peça en una eina especialment adequada per consolidar els aprenentatges adquirits durant les Ensenyances Elementals abans de l'accés a les Ensenyances Professionals.

3.4.1. Registre i emissió sonora

Una de les primeres característiques tècniques de l'obra és el predomini del registre mitjà de la trompeta. Segons Philip Farkas (1962), el desenvolupament d'una emissió estable i natural constitueix un dels fonaments de la tècnica dels instruments de vent-metall, i el treball en el registre mitjà afavoreix l'assoliment d'aquest objectiu en oferir unes condicions més favorables per al control de l'embocadura i del flux d'aire. En conseqüència, aquesta característica facilita el desenvolupament d'una sonoritat homogènia i evita que l'alumnat hagi d'afrontar de manera continuada les dificultats pròpies dels registres més extrems.

Tot i això, la peça incorpora alguns passatges que amplien puntualment l'extensió habitual de l'instrument, la qual cosa permet introduir nous reptes tècnics sense comprometre l'estabilitat general de la interpretació. Aquest plantejament afavoreix una evolució progressiva de la tècnica instrumental i contribueix a consolidar una embocadura equilibrada i una emissió lliure de tensions.

3.4.2. Respiració i columna d'aire

La gestió de la respiració representa un dels aspectes tècnics més rellevants de «Bleu Nocturne». Les frases àmplies i de caràcter cantabile exigeixen una planificació conscient de les preses d'aire i el manteniment d'una columna d'aire constant durant tota la interpretació. Aquesta idea coincideix amb els plantejaments de Farkas (1962), que

considera el control del flux d'aire com la base sobre la qual es construeix tota la producció sonora en la trompeta.

Aquestes característiques obliguen l'alumnat a anticipar els punts de respiració i a distribuir adequadament l'aire al llarg de cada frase musical, evitant interrupcions que puguin afectar la continuïtat del discurs. Així mateix, aquest treball afavoreix una major consciència corporal i contribueix a desenvolupar hàbits respiratoris eficients, indispensables per afrontar repertoris de major dificultat en etapes posteriors.

3.4.3. Articulació i coordinació motriu

L'obra combina passatges predominantment lligats amb altres que requereixen una articulació més definida. Aquesta alternança permet treballar la coordinació entre llengua, aire i digitació, aspecte fonamental en el desenvolupament tècnic del trompetista. Hickman (2006) destaca que aquesta coordinació ha de desenvolupar-se de manera progressiva, integrant sempre els aspectes tècnics dins del context musical.

En els fragments en *legato*, l'alumnat ha de mantindre la continuïtat del flux d'aire i aconseguir una connexió homogènia entre les diferents notes. Per contra, els passatges articulats exigeixen una major precisió en l'acció de la llengua, afavorint la regularitat rítmica i la claredat dels atacs.

Des d'una perspectiva pedagògica, aquesta varietat d'articulacions facilita que l'alumnat desenvolupi una major flexibilitat interpretativa i compregui que cada tipus d'articulació respon a una determinada intenció musical.

3.4.4. Dinàmiques i qualitat sonora

El tractament de les dinàmiques constitueix un dels principals recursos expressius de «*Bleu Nocturne*». Al llarg de la composició apareixen contrastos entre diferents nivells dinàmics, així com nombroses indicacions de *crescendo* i *diminuendo*, que exigeixen un control progressiu de la intensitat sonora. En aquest sentit, Hickman (2006) defensa que

el domini de les dinàmiques constitueix una conseqüència del control de l'aire i no únicament de l'esforç físic de l'interpret.

Aquest treball permet desenvolupar una emissió flexible i estable, mantenint la qualitat tímbrica independentment del volum sonor. Al mateix temps, ajuda l'alumnat a comprendre que les dinàmiques no són únicament indicacions tècniques, sinó recursos expressius que contribueixen a donar direcció i sentit al fraseig musical.

3.4.5. Recursos interpretatius

A més dels aspectes estrictament tècnics, l'obra incorpora diversos recursos interpretatius que contribueixen a enriquir el discurs musical. Les indicacions de *rallentando*, *accelerando*, *a tempo* i la presència d'una Cadence ad libitum obliguen l'interpret a anar més enllà d'una lectura estrictament mecànica de la partitura.

La correcta interpretació d'aquests recursos exigeix desenvolupar una escolta activa, una adequada gestió del temps musical i una comprensió global de l'estructura de l'obra. En conseqüència, l'alumnat ha d'aprendre a prendre decisions interpretatives que reforcen la coherència del discurs i la intencionalitat expressiva de cada secció. Des d'una perspectiva educativa, Swanwick (1999) assenyala que el desenvolupament de la interpretació musical implica que l'alumnat prenga decisions expressives conscients i atribuisca significat al discurs musical.

3.5 Aspectes expressius i estilístics

L'autèntic valor pedagògic de «Bleu Nocturne» resideix en la seua capacitat per a integrar els aprenentatges tècnics dins d'un context profundament musical. L'obra obliga l'alumnat a construir frases amb sentit, a buscar una sonoritat càlida i desenvolupar una interpretació comunicativa. Aquesta concepció coincideix amb Swanwick (1999), qui considera que la finalitat última de l'educació musical és desenvolupar la capacitat d'expressar i comunicar idees musicals.

El caràcter nocturn que inspira la composició es manifesta a través de melodies àmplies, dinàmiques delicades i una atmosfera de serenitat i introspecció. Aquest context expressiu ofereix una oportunitat excel·lent per a treballar conceptes abstractes com la intenció musical, el discurs narratiu o la creació d'ambients sonors. En aquest sentit, Rink (2002) assenyala que la interpretació musical implica un procés continu de presa de decisions expressives que permet donar significat al discurs musical més enllà de la lectura literal de la partitura.

La relació constant amb el piano afavoreix igualment el desenvolupament de l'escolta activa. Així mateix, Gordon (1997) defensa que la capacitat d'escoltar internament abans d'interpretar facilita una execució més conscient i musicalment coherent. L'alumnat ha d'aprendre a integrar-se dins d'un conjunt, ajustar la seua afinació i adaptar la seua interpretació al context harmònic generat per l'acompanyament.

En definitiva, «*Bleu Nocturne*» és una obra que transcendeix la funció d'estudi tècnic i es converteix en una experiència musical completa. La seua combinació de dificultat moderada, qualitat artística i potencial pedagògic justifica plenament la seua utilització com a repertori de referència en l'últim curs de les Ensenyances Elementals de trompeta.

4. Proposta didàctica

4.1 Objectius de la proposta didàctica

La proposta didàctica presentada en aquest treball parteix d'una concepció global de l'aprenentatge musical, en què els aspectes tècnics, auditius, expressius i interpretatius es desenvolupen de manera integrada i no com a continguts independents. Aquesta perspectiva coincideix amb els plantejaments de Hemsy de Gainza (2004), qui defensa una educació musical basada en experiències significatives que relacionen la tècnica amb la vivència musical i el desenvolupament integral de l'alumnat.

L'objectiu principal és desenvolupar una metodologia de treball que integri els aspectes tècnics, auditius i interpretatius presents en l'obra. Per a això, es proposa un recorregut que parteix de l'escolta activa i la comprensió global de la peça, continua amb la identificació i resolució de les dificultats específiques, i culmina amb la construcció d'una interpretació completa i conscient. Aquesta aproximació pretén que l'alumnat participe activament en el seu procés d'aprenentatge i adquireixi estratègies d'estudi transferibles a futures obres del seu repertori.

De manera més específica, la proposta busca consolidar el control de la respiració i de la columna d'aire, millorar la coordinació entre digitació, articulació i emissió, desenvolupar una sonoritat estable i afinada en el registre mitjà de la trompeta i afavorir l'autonomia en la resolució de dificultats tècniques. Igualment, es pretén potenciar l'escolta activa, la comprensió formal de l'obra, la sensibilitat davant dels matisos dinàmics i agògics i la capacitat de construir frases musicals amb intencionalitat expressiva.

La proposta també persegueix acostar l'alumnat a una manera de treballar basada en l'anàlisi i la reflexió sobre la pròpia interpretació. Per aquest motiu, les activitats no se centren exclusivament en la repetició mecànica dels passatges, sinó que incorporen processos d'audició, anticipació sonora, cant, treball segmentat i pràctica conscient. D'aquesta manera, l'estudiant desenvolupa una comprensió més profunda de la relació existent entre els aspectes tècnics i els resultats musicals que es pretenen aconseguir.

En definitiva, aquesta proposta didàctica pretén utilitzar «*Bleu Nocturne*» com una eina pedagògica que permeti integrar els continguts fonamentals de l'últim curs d'Ensenyances Elementals de trompeta dins d'un context musical real, motivador i artísticament significatiu, preparant l'alumnat tant per a la interpretació de l'obra com per als reptes que afrontarà en etapes formatives posteriors.

4.2 Fonamentació de la seqüència didàctica

La seqüència didàctica proposada es fonamenta en els principis pedagògics desenvolupats al marc teòric d'aquest treball, especialment en aquells relacionats amb l'aprenentatge progressiu de l'instrument, la construcció d'una audició interna sòlida i la integració dels aspectes tècnics i musicals dins d'un mateix procés d'aprenentatge. La proposta parteix de la idea que la interpretació musical no és únicament el resultat d'una correcta execució mecànica, sinó la conseqüència d'un procés de comprensió, interiorització i construcció conscient del discurs musical.

Per aquest motiu, la preparació de «*Bleu Nocturne*» s'organitza seguint una seqüència que avança des de la percepció global de l'obra fins a la seua interpretació completa. Aquesta progressió respon a un model constructivista de l'aprenentatge, en el qual l'alumnat estableix relacions entre els coneixements previs i els nous continguts, desenvolupant progressivament estratègies pròpies d'estudi i resolució de problemes. Aquest plantejament és coherent amb els models didàctics que situen l'alumnat com a protagonista actiu del seu procés d'aprenentatge i atribueixen al docent una funció de guia i facilitador (Jorquera Jaramillo, 2010).

La primera fase se centra en l'audició global de l'obra. Abans d'iniciar el treball tècnic, resulta fonamental que l'alumnat constrüisca una imatge sonora del resultat final que es pretén aconseguir. L'escolta activa permet familiaritzar-se amb el caràcter de la peça, identificar les seues principals seccions i començar a desenvolupar una idea musical coherent de la interpretació. Aquesta fase contribueix al desenvolupament de l'audició interna i facilita la comprensió posterior dels aspectes tècnics.

La segona fase correspon a la lectura inicial de l'obra i a la identificació de les principals dificultats. Aquesta primera aproximació té una funció diagnòstica, ja que permet detectar els passatges que requereixen una atenció específica durant el procés d'estudi. A més, afavoreix la presa de consciència per part de l'alumnat de les seues fortaleeses i necessitats de millora, fomentant una actitud reflexiva davant de la pràctica instrumental.

La tercera fase està orientada a la interiorització auditiva i motriu dels fragments més complexos. Per a això, es recorre a estratègies com el cant de les notes mentre es realitza la digitació corresponent. Aquest tipus d'activitats afavoreixen la connexió entre audició, lectura i moviment, reforçant la memòria musical i facilitant la posterior execució instrumental. Al mateix temps, contribueixen a desenvolupar una comprensió més profunda del llenguatge musical i del funcionament intern de la peça.

La quarta fase se centra en el treball de la columna d'aire, l'articulació i l'anticipació sonora. Mitjançant exercicis específics basats en la digitació silenciosa, l'ús conscient del flux d'aire i la pràctica lenta de les diferents articulacions presents en l'obra, l'alumnat aprèn a coordinar els diferents mecanismes implicats en la producció sonora. Aquesta etapa resulta especialment important en els instruments de vent-metall, ja que permet consolidar hàbits tècnics eficients i desenvolupar una major consciència corporal durant la interpretació.

Finalment, la cinquena fase correspon a la consolidació progressiva dels aprenentatges mitjançant la pràctica lenta i l'augment gradual de la velocitat. Aquest procediment facilita l'automatització dels moviments, afavoreix la precisió tècnica i permet mantenir el control musical del discurs interpretatiu. L'objectiu no és únicament arribar al tempo final de l'obra, sinó aconseguir que tots els elements treballats anteriorment

—respiració, afinació, articulació, fraseig i expressivitat— es manifesten de manera integrada i coherent.

La seqüència plantejada respon, per tant, a una concepció global de l'aprenentatge instrumental, en la qual la tècnica es posa al servei de la música i cada activitat es justifica per la seua contribució a la construcció d'una interpretació significativa. Aquesta manera d'entendre l'educació musical coincideix amb els plantejaments de Hemsy de Gainza

(2004), qui defensa una formació integral en què els aspectes tècnics, auditius, creatius i expressius es desenvolupen de manera interrelacionada. D'aquesta manera, «*Bleu Nocturne*» es converteix en un vehicle per al desenvolupament de les competències musicals, tècniques i expressives pròpies de l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta.

4.3 Seqüència didàctica proposada

La preparació de «*Bleu Nocturne*» es desenvolupa al llarg de 6 sessions individuals distribuïdes durant un trimestre acadèmic. La seqüència està organitzada en cinc fases progressives que permeten passar de la comprensió global de l'obra a la seua interpretació completa amb acompanyament pianístic. Cada fase incorpora nous elements de dificultat sobre els aprenentatges consolidats en l'etapa anterior, afavorint una construcció gradual de les competències tècniques, auditives i musicals.

Fase 1. Audició, contextualització i construcció de la imatge sonora (Sessions 1)

L'objectiu principal d'aquesta fase és que l'alumnat desenvolupe una representació mental clara de l'obra abans d'iniciar-ne l'estudi instrumental. Durant les primeres sessions es realitza una escolta activa de «*Bleu Nocturne*» amb la partitura davant. L'alumnat identifica el caràcter general de la peça, les seues principals seccions formals, els contrastos dinàmics i els moments de major tensió i relaxació musical. També es treballa la verbalització de les sensacions que transmet la música i la identificació dels recursos expressius emprats pel compositor.

Aquest plantejament respon a una concepció de l'educació musical basa en l'experiència directa i la construcció progressiva del coneixement musical, tal com proposa Hemsy de Gainza (2004). Posteriorment es realitzen activitats de cant i reproducció auditiva de fragments senzills de la melodia principal. Aquest treball pretén reforçar l'audició interna i establir una connexió emocional amb la peça abans d'afrontar les dificultats tècniques. Al final d'aquesta fase, l'alumnat és capaç de reconèixer l'estructura general de l'obra, identificar-ne el caràcter i anticipar auditivament algunes de les seues melodies principals.

Fase 2. Lectura inicial i detecció de dificultats (Sessions 2)

Una vegada construïda la imatge sonora de l'obra, es realitza una primera aproximació instrumental completa. L'objectiu d'aquesta fase no és aconseguir una interpretació correcta, sinó identificar els reptes que planteja la partitura. Durant les lectures inicials es detecten els fragments amb dificultats de digitació, coordinació, afinació, articulació o respiració. L'alumnat participa activament en aquest procés d'anàlisi, aprenent a identificar els errors i a comprendre les causes que els generen. Aquest treball fomenta l'autonomia i desenvolupa estratègies d'estudi que seran útils en futures obres. En finalitzar aquesta fase es disposa d'un mapa clar de les dificultats específiques que guiarà el treball posterior.

Fase 3. Resolució de dificultats i consolidació tècnica (Sessions 3)

Aquesta fase constitueix el nucli central del procés d'aprenentatge i concentra gran part del treball tècnic. Els passatges més complexos s'aborden inicialment mitjançant el cant simultani de les notes mentre es realitza la digitació corresponent. Aquesta activitat facilita la connexió entre audició, lectura i moviment, reduint la càrrega cognitiva associada a la producció sonora.

Posteriorment es treballa la digitació silenciosa combinada amb el flux d'aire. L'alumnat interioritza la direcció de les frases, planifica les respiracions i pren consciència de la quantitat d'aire necessària en cada fragment. Una vegada consolidats aquests aspectes, s'introdueix el treball específic de les articulacions presents en l'obra. Els passatges lligats es practiquen buscant la continuïtat sonora i la fluïdesa de la línia melòdica, mentre que els passatges articulats es treballen prioritzant la precisió dels atacs i la regularitat rítmica.

Finalment, tots els fragments s'interpreten a velocitats reduïdes, augmentant progressivament el tempo a mesura que es consolida la coordinació entre aire, llengua, dits i audició. Al final d'aquesta fase l'alumnat és capaç d'interpretar la totalitat de l'obra amb seguretat tècnica, encara que sense aprofundir completament en els aspectes expressius.

Fase 4. Construcció de la interpretació musical (Sessions 4)

Una vegada automatitzats els principals mecanismes tècnics, l'atenció es desplaça cap a la interpretació musical. Durant aquestes sessions es treballa el fraseig, la direcció de les línies melòdiques, els punts culminants de cada secció i la relació entre tensió i relaxació musical. També s'analitzen les indicacions de dinàmica i agògica presents a la partitura, reflexionant sobre la seua funció expressiva dins del discurs musical. L'alumnat comença a prendre decisions interpretatives pròpies, desenvolupant una actitud més reflexiva davant de la música i una major consciència del missatge que vol transmetre. Aquesta fase representa el pas de la interpretació tècnicament correcta a la interpretació musicalment significativa.

Fase 5. Integració amb piano i preparació de l'audició (Sessions 5)

Una vegada consolidada la interpretació individual, s'introdueix el treball amb acompanyament pianístic. Inicialment es treballa amb enregistraments de suport i posteriorment amb pianista acompanyant. L'alumnat aprèn a escoltar activament, ajustar la seua afinació al context harmònic i coordinar respiracions, entrades i canvis de tempo amb un altre músic. També es realitzen interpretacions completes de l'obra en condicions similars a les d'una audició real, afavorint la consolidació de la memòria, la seguretat interpretativa i la gestió emocional.

Fase 6. Interpretació final i reflexió (Sessió 6)

L'última sessió culmina amb la interpretació pública de l'obra en una audició de classe o del conservatori. Aquesta situació permet a l'alumnat posar en pràctica tots els aprenentatges desenvolupats durant el trimestre: control tècnic, expressivitat, escolta activa, coordinació amb el piano i comunicació artística.

Després de la interpretació es realitza una reflexió conjunta sobre el procés seguit, identificant els progressos aconseguits, les dificultats superades i els aspectes que encara poden continuar millorant-se. D'aquesta manera, l'audició es converteix no sols en una activitat d'avaluació, sinó també en una experiència de consolidació i creixement musical.

4.4 Justificació pedagògica de la seqüència didàctica

La seqüència didàctica proposada respon a una progressió pedagògica que va des dels processos cognitius més bàsics fins als més complexos. L'alumnat no inicia l'aprenentatge directament a través de la interpretació completa de l'obra, sinó que construeix progressivament els coneixements necessaris per a arribar a una execució musical conscient i expressiva.

En la primera fase, centrada en l'audició i la familiarització amb l'obra, es prioritza la construcció d'una representació mental del resultat sonor. Diversos autors de la pedagogia musical han destacat la importància de desenvolupar una audició interna abans de l'execució instrumental. Quan l'alumnat escolta i comprén la música abans de tocar-la, és capaç de anticipar els resultats sonors i prendre decisions interpretatives més coherents.

La segona fase augmenta el nivell de complexitat incorporant la lectura i la identificació de dificultats. En aquest moment es treballa la relació entre notació musical, audició i moviment. Els exercicis de cant simultani amb digitació permeten reduir la càrrega cognitiva associada a la producció sonora i centrar l'atenció en la comprensió de les notes, els intervals i els moviments dels dits. D'aquesta manera, l'alumnat construeix esquemes motors més sòlids abans d'afrontar la interpretació completa.

En la tercera fase s'introdueixen els processos relacionats amb la respiració, la columna d'aire i l'articulació. La pràctica silenciosa amb digitació i flux d'aire facilita la presa de consciència dels mecanismes físics implicats en la producció sonora. A més, el treball lent de les diferents articulacions permet automatitzar moviments precisos i desenvolupar una coordinació eficient entre llengua, aire i dits. Aquesta estratègia afavoreix un aprenentatge més estable i evita la consolidació d'errors tècnics.

La quarta fase implica un augment significatiu de les exigències musicals. Una vegada resoltes les principals dificultats tècniques, l'alumnat pot concentrar els seus recursos en aspectes relacionats amb el fraseig, les dinàmiques, l'agògica i l'expressivitat. En aquest moment la tècnica deixa de ser una finalitat en si mateixa per a convertir-se en una eina al servei de la interpretació musical.

Finalment, la incorporació del piano i la preparació de l'audició representen el nivell més alt de complexitat del procés. L'alumnat ha de gestionar simultàniament la seua pròpia interpretació, l'escolta activa de l'acompanyament, la coordinació amb un altre músic i els aspectes emocionals derivats de l'actuació davant de públic. Aquesta situació integra totes les competències treballades durant el trimestre i proporciona un context d'aprenentatge significatiu i proper a la realitat interpretativa.

Per tant, la progressió de la seqüència didàctica no respon únicament a una distribució temporal dels continguts, sinó a una organització deliberada de les dificultats d'aprenentatge. Cada fase introdueix nous reptes sobre els coneixements adquirits anteriorment, afavorint una construcció gradual i significativa de les competències instrumentals i musicals de l'alumnat.

4.5 Avaluació de la proposta didàctica

L'avaluació constitueix un element fonamental dins del procés d'ensenyament-aprenentatge, ja que permet comprovar el grau d'assoliment dels objectius plantejats i obtenir informació rellevant per a adaptar la intervenció educativa a les necessitats de l'alumnat. En aquesta proposta, l'avaluació es concep com un procés continu, formatiu i integrador, orientat no sols a valorar el resultat final de la interpretació, sinó també el procés seguit durant la preparació de l'obra.

D'acord amb els principis metodològics desenvolupats al llarg del treball, es considera que l'aprenentatge musical és un procés progressiu en què les diferents competències es construeixen de manera gradual. Per aquest motiu, l'avaluació s'aplica durant totes les fases de la seqüència didàctica, permetent observar l'evolució de l'alumnat des de la primera presa de contacte amb l'obra fins a la interpretació final amb acompanyament pianístic.

L'avaluació inicial es realitza durant les primeres sessions mitjançant la lectura global de la partitura i l'observació directa de l'alumnat. Aquesta primera aproximació permet identificar el nivell de partida, les fortaleces de l'estudiant i les dificultats que requeriran una atenció específica durant el procés d'aprenentatge.

L'avaluació formativa es desenvolupa al llarg de totes les sessions mitjançant l'observació sistemàtica del treball realitzat. Aquesta observació permet proporcionar retroalimentació immediata sobre aspectes relacionats amb la respiració, la qualitat sonora, la digitació, l'articulació, l'afinació i la interpretació musical. D'aquesta manera, l'alumnat pot prendre consciència dels seus progressos i introduir ajustos continus en la seua pràctica instrumental.

Finalment, l'avaluació sumativa es concreta en la interpretació final de l'obra amb acompanyament pianístic. Aquesta situació permet valorar la integració de tots els aprenentatges treballats durant el trimestre en un context musical real i significatiu.

4.6 Criteris d'avaluació

Per a valorar el grau d'assoliment dels objectius plantejats, s'estableixen els següents criteris d'avaluació:

1. Mantenir una postura corporal adequada durant la interpretació.
2. Gestionar correctament la respiració i la columna d'aire al llarg de les frases musicals.
3. Produir una sonoritat homogènia i estable en el registre treballat.
4. Realitzar les digitacions amb precisió i coordinació.
5. Aplicar correctament les articulacions indicades a la partitura.
6. Mantindre una afinació adequada tant individualment com en relació amb l'acompanyament pianístic.
7. Interpretar les dinàmiques i indicacions agògiques presents en l'obra.
8. Construir frases musicals coherents i expressives.
9. Mostrar capacitat d'escolta activa durant la interpretació amb piano.
10. Interpretar l'obra completa amb seguretat, fluïdesa i musicalitat.

4.6.1. Instruments d'avaluació

Per a garantir una valoració completa del procés d'aprenentatge, aquesta proposta combina diferents instruments d'avaluació que permeten recollir informació tant sobre l'evolució de l'alumnat al llarg del procés com sobre el resultat final de la interpretació. D'acord amb el plantejament metodològic del treball, l'avaluació no es limita a la comprovació d'uns resultats finals, sinó que acompanya de manera contínua el desenvolupament de les diferents fases d'aprenentatge.

A. Observació sistemàtica

L'observació sistemàtica constitueix l'instrument principal d'avaluació durant les sessions individuals de trompeta. A través de l'observació directa, el docent pot analitzar de manera contínua aspectes relacionats amb la postura corporal, la respiració, la qualitat sonora, l'afinació, la coordinació motriu, l'articulació, la lectura musical i la interpretació expressiva.

Aquest instrument resulta especialment útil perquè permet detectar dificultats en el mateix moment en què es produeixen i adaptar immediatament les activitats a les necessitats de l'alumnat. A més, facilita el seguiment de l'evolució individual i proporciona informació rellevant sobre el grau d'assimilació dels continguts treballats en cada fase de la seqüència didàctica.

L'observació es realitza de manera estructurada, prenent com a referència els criteris d'avaluació establits per a la proposta i registrant aquells aspectes que mostren una evolució significativa, tant positiva com negativa.

B. Registre de seguiment

Després de cada sessió es completa un registre de seguiment individualitzat en el qual es documenten els objectius treballats, les dificultats detectades, els progressos observats i les tasques proposades per a l'estudi autònom.

Aquest instrument permet disposar d'una visió global del procés d'aprenentatge i facilita la planificació de les sessions posteriors. Igualment, possibilita comprovar si les estratègies metodològiques emprades estan produint els resultats esperats i identificar quins aspectes necessiten un reforç addicional. El registre de seguiment es converteix així en una eina fonamental per a garantir la coherència entre la planificació inicial, la intervenció docent i l'avaluació dels resultats.

C. Autoavaluació

L'autoavaluació constitueix un element clau dins d'aquesta proposta didàctica, ja que contribueix al desenvolupament de l'autonomia i de la capacitat crítica de l'alumnat. En diferents moments del procés, especialment després de la interpretació de fragments complets o de les simulacions d'audició, es convida l'estudiant a reflexionar sobre la seua pròpia execució.

Aquesta reflexió es realitza mitjançant preguntes guiades orientades a identificar fortaleeses, dificultats i possibles estratègies de millora. Alguns dels aspectes analitzats són la qualitat del so, la gestió de la respiració, la precisió rítmica, l'afinació, el control de les articulacions i la capacitat expressiva.

Mitjançant aquest procés, l'alumnat aprèn a escoltar-se de manera crítica i a assumir un paper actiu en la construcció del seu propi aprenentatge, desenvolupant habilitats que resultaran essencials en etapes formatives posteriors.

D. Interpretació final

La interpretació pública de «Bleu Nocturne» amb acompanyament pianístic constitueix l'instrument principal d'avaluació sumativa de la proposta. Aquesta activitat permet valorar el nivell d'integració de tots els continguts treballats durant el trimestre en una situació interpretativa real.

Durant l'audició final no s'avaluen únicament aspectes tècnics com la respiració, la digitació o l'afinació, sinó també competències musicals més complexes relacionades

amb el fraseig, la comunicació artística, l'escolta activa de l'acompanyament i la capacitat de mantenir la concentració davant del públic.

La interpretació final ofereix una evidència global del procés d'aprenentatge desenvolupat al llarg de les sis sessions i permet comprovar fins a quin punt l'alumnat ha sigut capaç d'integrar els diferents coneixements tècnics, musicals i expressius treballats durant la preparació de l'obra.

E. Gravacions audiovisuals com a instrument complementari

Els vídeos generats constitueixen també una eina complementària d'avaluació. La revisió periòdica d'aquestes gravacions permet comparar l'evolució de l'alumnat al llarg del trimestre i identificar canvis en aspectes com la postura, la qualitat sonora, l'afinació, l'articulació o l'expressivitat.

A més, aquests materials afavoreixen processos d'autoavaluació més objectius, ja que l'alumnat pot observar la seua pròpia interpretació des d'una perspectiva externa i prendre consciència de progressos que sovint passen desapercibuts durant la pràctica diària.

La combinació de tots aquests instruments proporciona una visió integral del procés d'ensenyament-aprenentatge i garanteix una avaluació coherent amb els objectius, la metodologia i les característiques de la proposta didàctica desenvolupada.

4.7 Rúbrica d'avaluació

La rúbrica d'avaluació s'ha estructurat per competències amb la finalitat de facilitar una valoració sistemàtica, coherent i objectiva dels diferents aspectes implicats en la interpretació de «*Bleu Nocturne*». Aquesta organització permet analitzar de manera diferenciada els principals àmbits de l'aprenentatge —tècnica instrumental, musicalitat i interpretació, treball amb l'acompanyament i actitud i autonomia—, establint una relació directa entre els objectius. D'aquesta manera, la rúbrica esdevé una eina que orienta tant el procés d'avaluació del professorat com la reflexió i l'autoavaluació de l'alumnat, afavorint un seguiment més complet i significatiu del seu progrés.

Model de rúbrica organitzada per competències.

Nivell	Descripció
4	Excel·lent
3	Adequat
2	En procés
1	Inicial

1. Tècnica instrumental

Criteri	Excel·lent (4)	Adequat (3)	En procés (2)	Inicial (1)
Emissió sonora	...	...	...	...
Respiració	...	...	...	...
Afinació	...	...	...	...
Articulació	...	...	...	...

2. Musicalitat i interpretació

Criteri	Excel·lent (4)	Adequat (3)	En procés (2)	Inicial (1)
Fraseig	...	...	...	...
Dinàmiques	...	...	...	...
Expressivitat	...	...	...	...
Respecte pel tempo	...	...	...	...

3. Treball amb l'acompanyament

Criteri	Excel·lent (4)	Adequat (3)	En procés (2)	Inicial (1)
Escolta activa	...	...	...	...
Coordinació amb el piano	...	...	...	...
Equilibri sonor	...	...	...	...

4. Actitud i autonomia

Criteri	Excel·lent (4)	Adequat (3)	En procés (2)	Inicial (1)
Preparació prèvia	...	...	...	...
Autonomia en l'estudi	...	...	...	...
Actitud i implicació	...	...	...	...

Taula 1. Rúbrica d'avaluació Font: Elaboració pròpia.

4.8 Incorporació dels vídeos d'aplicació pràctica

Amb l'objectiu de complementar la proposta didàctica presentada i aportar evidències del seu desenvolupament real a l'aula, s'han enregistrat diversos vídeos amb una alumna de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta durant el procés de preparació de l'obra «*Bleu Nocturne*» d'Armando Ghidoni. Aquests materials audiovisuals permeten observar de manera directa l'aplicació de les estratègies metodològiques descrites al llarg del treball, així com la seua repercussió en l'aprenentatge de l'alumna. La realització dels enregistraments es va dur a terme amb l'autorització prèvia de la representant legal de l'alumna per al seu ús amb finalitats exclusivament acadèmiques. L'autorització signada s'adjunta als annexos del present treball (Annex I).

La incorporació d'aquests vídeos respon a la voluntat d'apropar la proposta didàctica a la realitat educativa, mostrant exemples concrets de les activitats desenvolupades, les dificultats detectades durant el procés i les solucions pedagògiques adoptades en cada moment. D'aquesta manera, el tribunal pot comprovar la relació existent entre els fonaments teòrics exposats, la seqüència didàctica plantejada i la seua aplicació pràctica en un context real d'ensenyament instrumental.

Els vídeos documenten diferents moments del procés d'aprenentatge, des de la primera presa de contacte amb l'obra fins a la interpretació final en audició. Aquesta progressió permet observar l'evolució de l'alumna en aspectes com l'audició interna, la coordinació motriu, el control de la respiració, l'articulació, la qualitat sonora, l'afinació i l'expressivitat musical.

Els materials audiovisuals es troben disponibles a través dels següents enllaços:

- **Vídeo 1. Audició activa i interiorització de la melodia**

→ [<https://youtube.com/shorts/bIZNMQvCgSo?si=MUN-s9LMx6YtuHPa>]

- **Vídeo 2. Treball tècnic amb el broquet i consciència rítmica**

→ [<https://youtube.com/shorts/3LFRPxxw2FK4>]

- **Vídeo 3. Exercicis de consolidació rítmica i coordinació**

→ [<https://youtube.com/shorts/3pEKOaleqVM>]

- **Vídeo 4. Treball de l'afinació i de l'audició interna**

→ [<https://youtube.com/shorts/DyYJ9rSi-10>]

- **Vídeo 5. Activació de la columna d'aire**

→ [https://youtube.com/shorts/0q6El_TDbrY]

- **Vídeo 6. Aplicació pràctica de l'afinació i integració dels continguts treballats**

→ [<https://youtu.be/ZLOHCXN7KP0>]

- **Vídeo 7. Interpretació progressiva dels fragments i preparació de l'audició**

→ [<https://youtube.com/shorts/kDL1IQhPhUc>]

- **Vídeo 8. Audició final i posada en escena**

→ [<https://youtu.be/bYFZtwIp6rQ>]

L'anàlisi conjunt d'aquests vídeos permet observar com les diferents fases de la proposta didàctica contribueixen al desenvolupament gradual de les competències instrumentals de l'alumnat. Igualment, evidencien la importància d'adaptar les estratègies metodològiques a les necessitats específiques de cada estudiant, respectant els seus ritmes d'aprenentatge i proporcionant eines que afavorisquen la seua autonomia.

Per tant, els vídeos no han de considerar-se únicament un material complementari, sinó una part integrant d'aquest treball, ja que constitueixen una mostra directa del procés d'ensenyament-aprenentatge i aporten una evidència pràctica dels resultats obtinguts mitjançant la metodologia proposada.

5. Conclusions

L'objectiu general d'aquest treball ha sigut dissenyar una proposta pedagògica per a la preparació i interpretació de l'obra «*Bleu Nocturne*» d'Armando Ghidoni dirigida a l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta. A partir de l'anàlisi musical i pedagògica de l'obra, així com de la seua aplicació pràctica en un context educatiu real, es pot concloure que aquest objectiu s'ha assolit satisfactòriament.

La proposta elaborada ha permès integrar els continguts curriculars propis de l'etapa amb una metodologia progressiva i estructurada, orientada al desenvolupament conjunt de les competències tècniques, musicals i expressives de l'alumnat. Així mateix, s'ha constatat que «*Bleu Nocturne*» constitueix un recurs didàctic especialment adequat per a aquest nivell educatiu, ja que possibilita treballar de manera integrada aspectes fonamentals com la qualitat sonora, la respiració, l'afinació, el fraseig, l'articulació, les dinàmiques i la interpretació musical conscient.

En conseqüència, el treball demostra que una planificació pedagògica basada en l'anàlisi de les característiques de l'obra i adaptada a les necessitats de l'alumnat pot afavorir un aprenentatge significatiu i contribuir a una preparació més sòlida per a l'accés a les Ensenyances Professionals de Música.

Pel que fa al primer objectiu específic, l'anàlisi musical, estilística i tècnica de «*Bleu Nocturne*» ha permès identificar els principals elements que defineixen l'obra i el seu valor formatiu. L'estudi de la seua estructura formal, del llenguatge melòdic i harmònic, així com de les exigències tècniques i interpretatives, ha evidenciat que es tracta d'una composició equilibrada i adequada per al nivell de 4t curs d'Ensenyances Elementals.

Respecte al segon objectiu, s'ha pogut determinar que l'obra afavoreix el desenvolupament d'aprenentatges fonamentals en la formació de l'alumnat de trompeta. Entre aquests destaquen el control de la respiració, la qualitat de l'emissió sonora, l'afinació, el fraseig, les dinàmiques, l'articulació, l'escolta activa i la coordinació amb l'acompanyament pianístic, competències essencials abans de l'accés a les Ensenyances Professionals.

En relació amb el tercer objectiu, el treball ha justificat la idoneïtat pedagògica de «Bleu Nocturne» com a recurs didàctic. Les característiques musicals i tècniques de l'obra permeten integrar els objectius curriculars amb una pràctica interpretativa motivadora, afavorint un aprenentatge progressiu i significatiu adaptat a les necessitats de l'alumnat.

Quant al quart objectiu, s'han establert diverses estratègies metodològiques dirigides al treball de la respiració, l'emissió, l'afinació, el fraseig i les dinàmiques. Aquestes estratègies, fonamentades en la literatura especialitzada i en l'aplicació pràctica desenvolupada durant el treball, ofereixen una guia útil per a l'ensenyament de l'obra dins de l'aula de trompeta.

Finalment, el cinquè i el sisé objectius s'han materialitzat en el disseny d'una proposta didàctica progressiva, coherent amb el currículum vigent i adaptada a la realitat de l'aula individual d'instrument. La seqüència de sessions elaborada permet organitzar el procés d'aprenentatge de manera estructurada i facilita la connexió entre els continguts curriculars, les necessitats de l'alumnat i les exigències interpretatives de l'obra.

Aquest treball aporta una proposta pedagògica específica per a la preparació de «Bleu Nocturne» d'Armando Ghidoni en l'alumnat de 4t curs d'Ensenyances Elementals de trompeta, un àmbit sobre el qual existeix una escassa bibliografia centrada en l'anàlisi didàctica d'obres concretes del repertori. En aquest sentit, el treball contribueix a ampliar els recursos disponibles per al professorat, oferint una guia estructurada que integra l'anàlisi musical, els fonaments pedagògics i la seua aplicació pràctica en el context de l'aula.

Una altra aportació rellevant és la relació establida entre les característiques tècniques i expressives de l'obra i els objectius curriculars de les Ensenyances Elementals de Música a la Comunitat Valenciana. Aquesta connexió permet justificar la selecció del repertori des d'una perspectiva pedagògica i facilita que el professorat adapte la proposta a les necessitats reals de l'alumnat.

A més, la incorporació d'una experiència pràctica desenvolupada amb una alumna de

4t curs aporta un component aplicat al treball, ja que permet contrastar la viabilitat de la proposta didàctica en un context educatiu real. Encara que no es tracta d'un estudi experimental, aquesta aplicació reforça el caràcter pràctic del treball i evidencia la utilitat de la metodologia plantejada.

Finalment, aquest estudi posa de manifest la importància d'abordar l'ensenyament instrumental des d'una perspectiva global, en la qual la tècnica, la musicalitat i la reflexió pedagògica es desenvolupen de manera integrada. D'aquesta manera, es pretén oferir un recurs útil tant per al professorat de trompeta com per als futurs estudiants de pedagogia musical interessats en la planificació didàctica del repertori.

Aquest treball presenta algunes limitacions que convé considerar a l'hora d'interpretar-ne les conclusions. En primer lloc, es tracta d'una proposta pedagògica centrada en una única obra del repertori per a trompeta, fet que limita la possibilitat de generalitzar les conclusions a altres composicions o nivells educatius sense les adaptacions corresponents.

A més, encara que la proposta ha sigut aplicada en un context educatiu real amb una alumna de 4t curs d'Ensenyances Elementals, aquesta experiència té un caràcter fonamentalment pràctic i il·lustratiu, per la qual cosa no permet extreure conclusions de tipus experimental ni establir comparacions amb una mostra més àmplia d'estudiants.

Una altra limitació deriva de l'escassetat d'investigacions específiques sobre l'anàlisi pedagògica de «*Bleu Nocturne*». Aquesta circumstància ha fet necessari fonamentar part de la proposta en la literatura general sobre pedagogia de la trompeta i dels instruments de vent-metall, així com en l'anàlisi musical de l'obra.

Tot i que aquestes limitacions, es considera que el treball ofereix una proposta coherent, fonamentada i aplicable a la pràctica docent, que pot servir com a punt de partida per al desenvolupament de futures investigacions i experiències educatives en aquest àmbit.

A partir dels resultats obtinguts, aquest treball obri diverses possibilitats per a futures investigacions en l'àmbit de la pedagogia de la trompeta. Una primera línia d'estudi consistiria a aplicar la proposta didàctica a un nombre més ampli d'alumnes i en diferents centres educatius, amb la finalitat d'avaluar-ne la utilitat en contextos diversos i obtenir resultats que permeten una major generalització.

Igualment, seria d'interés desenvolupar estudis comparatius que analitzaren l'aplicació d'aquesta mateixa metodologia en altres obres del repertori de trompeta destinades a les Ensenyances Elementals i Professionals. Aquestes investigacions podrien contribuir a identificar quines estratègies didàctiques resulten més adequades segons les característiques tècniques i musicals de cada composició.

Una altra línia de treball podria centrar-se en l'avaluació de l'impacte de la proposta sobre aspectes concrets del procés d'aprenentatge, com ara el desenvolupament de la qualitat sonora, el control de la respiració, l'expressivitat musical o l'autonomia de l'alumnat, mitjançant metodologies d'investigació de caràcter quantitatiu o mixt.

Finalment, futures investigacions podrien ampliar l'anàlisi pedagògica a altres instruments de vent-metall, amb l'objectiu d'explorar l'adaptació de metodologies semblants a diferents especialitats instrumentals i continuar aprofundint en la relació entre l'anàlisi del repertori i la pràctica docent als conservatoris.

Bibliografia

- Consell de la Generalitat Valenciana. (2007). *Decret 159/2007, de 21 de setembre, del Consell, pel qual s'estableix el currículum de les Ensenyances Elementals de música i es regula l'accés a aquestes ensenyances*. *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, 5606.
- Cook, N. (2013). *A guide to musical analysis*. Oxford University Press.
- Farkas, P. (1962). *The art of brass playing: A treatise on the formation and use of the brass player's embouchure*. Wind Music.
- Ghidoni, A. (1996). *Bleu Nocturne* [Partitura per a trompeta en Do o Sib, o corneta en Sib i piano]. Éditions Alphonse Leduc.
- Gordon, E. E. (1997). *Learning sequences in music: Skill, content, and patterns* (Rev. ed.). GIA Publications.
- Hemsy de Gainza, V. (2004). *La educación musical entre dos siglos: Del modelo metodológico a los nuevos paradigmas*. Lumen.
- Hickman, D. (2006). *Trumpet pedagogy: A compendium of modern teaching techniques*. Hickman Music Editions.
- Jorquera Jaramillo, M. C. (2010). Modelos didácticos en la enseñanza musical. *Revista Musical Chilena*, 64(214), 52–74. <https://doi.org/10.4067/S0716-27902010000200004>
- Rink, J. (Ed.). (2002). *Musical performance: A guide to understanding*. Cambridge University Press.
- Swanwick, K. (1999). *Teaching music musically*. Routledge.

Filmografia

- **Vídeo 1. Audició activa i interiorització de la melodia**
→ [<https://youtube.com/shorts/bIZNMQvCgSo?si=MUN-s9LMx6YtuHPa>]
- **Vídeo 2. Treball tècnic amb el broquet i consciència rítmica**
→ [<https://youtube.com/shorts/3LFRPwx2FK4>]
- **Vídeo 3. Exercicis de consolidació rítmica i coordinació**
→ [<https://youtube.com/shorts/3pEKOaleqVM>]
- **Vídeo 4. Treball de l'afinació i de l'audició interna**
→ [<https://youtube.com/shorts/DyYJ9rSi-10>]
- **Vídeo 5. Activació de la columna d'aire**
→ [https://youtube.com/shorts/0q6El_TDbrY]
- **Vídeo 6. Aplicació pràctica de l'afinació i integració dels continguts treballats**
→ [<https://youtu.be/ZLOHCXN7KP0>]
- **Vídeo 7. Interpretació progressiva dels fragments i preparació de l'audició**
→ [<https://youtube.com/shorts/kDL1IQhPhUc>]
- **Vídeo 8. Audició final i posada en escena**
→ [<https://youtu.be/bYFZtwIp6rQ>]

Fonografia

- Fabbri, F. (s.d.). *Bleu Nocturne – Armando Ghidoni* [Enregistrament audiovisual]. YouTube.
https://www.youtube.com/watch?v=NJoCOCF7sDU&list=RDNJoCOCF7sDU&start_radio=1

ÍNDIX DE TAULES I IL·LUSTRACIONS

Índex de taules

Taula 1. Rúbrica d'avaluació Font: Elaboració pròpia.	43
--	----

Índex de il·lustracions

Il·lustració 1. Secció A (compassos 1-15) Font: Ghidoni (1996).	21
Il·lustració 2. Secció B (compassos 16-28) Font: Ghidoni (1996).	23
Il·lustració 3. Cadència ad libitum Font: Ghidoni (1996).	24
Il·lustració 4. Secció A' (compassos 32-47) Font: Ghidoni (1996).	25

ANNEX DOCUMENTAL

Annex I

AUTORITZACIÓ DE DRETS D'IMATGE PER A LA PARTICIPACIÓ EN EL TREBALL FINAL DE GRAU

DADES DEL PARE, MARE O TUTOR/A LEGAL

Nom i cognoms: Rosa Ana Femenia i Mascarell

DNI/NIE: 20036463J

En qualitat de pare, mare o tutor/a legal de la menor:

Nom i cognoms de l'alumna: Martina Mascarell i Femenia

DECLARE I AUTORITZE

Que autoritze voluntàriament la participació de la meua filla en les gravacions audiovisuals realitzades per **Pablo Mollà García** amb motiu de l'elaboració del seu **Treball Final de Grau** dels estudis superiors de Música.

Autoritze igualment la captació de la seua imatge i veu exclusivament amb finalitats acadèmiques, docents i d'avaluació del citat Treball Final de Grau.

Les gravacions s'utilitzaran únicament per a l'elaboració, defensa i, si escau, consulta acadèmica del treball, no tindran cap finalitat comercial ni seran difoses en xarxes socials o altres mitjans públics sense una autorització expressa posterior del pare, mare o tutor/a legal.

Declare haver sigut informat/ada de la finalitat d'aquestes gravacions i preste el meu consentiment de manera lliure i voluntària.

Les gravacions es conservaran únicament durant el temps necessari per a l'avaluació, defensa i, si escau, arxiu acadèmic del Treball Final de Grau, d'acord amb la normativa aplicable. Posteriorment, seran eliminades de manera segura, llevat que una disposició legal o acadèmica n'exigisca la conservació.

I perquè així conste, signe aquesta autorització.

A Llocnou st Jeroni *, a 26 de Juny de 2026 *

Signatura del pare, mare o tutor/a legal

**ROSA ANA|
FEMENIA|
MASCARELL**

Firmado digitalmente
por ROSA ANA|
FEMENIA|MASCARELL
Fecha: 2026.06.26
19:35:19 +02'00'